

[Jørgen Jørgensen.]

Jeg tror, at Landbruget vil være tjent med denne Ordning. Den bragte i Fjor en Skattelettelse paa 20 Mill. Kr., i Aar'en Skattelettelse paa 5—6 Mill. Kr. Men der er en Ting, som i hvert Fald maa fastholdes, hvis man ønsker konjunkturbestemte Afgifter gennemført — og det ønsker et meget stort Tal af danske Landmænd —, og det er det, at det Grundlag, som disse Skatter bygger paa, maa ikke forandres Aar for Aar, for saa mister man Tilliden til, at det er Meningen at betale de højere Afgifter, naar Tiden dertil er inde.

Vil danske Landmænd arbejde for at faa gennemført konjunkturbestemte Afgifter baade med Hensyn til Skatter og maaske med Hensyn til Renter, saa maa de i hvert Fald ikke selv nedbryde Tilliden hos den øvrige Befolkning til, at man under dette System virkelig er indstillet paa under opadgaende Konjunkturer at betale en højere Afgift eller en højere Rente. De Ting, der anføres for, at man i saa Henseende ikke kan følge de Regler, der blev fastsat i Fjor, kan drøftes, om man for Landbrugets Vedkommende har haft særlige Forhold, der har begrundet, at Forrentningsprocenten i Aar er blevet saa høj, som den er, men det spiller i hvert Fald i Forbindelse med de Tal, der her er nævnt, en underordnet Rolle, og Hovedsynspunktet maa være, at den Ordning, der er gennemført, det Princip, der her er fastlagt, maa vi fastholde.

Nu føres dette Lovforslag inden længe op i Landstinget, og der skal det saa vise sig, om Venstre indtager den samme Stilling, som det indtager her, om det lægger sig i Vejen for en Hjælp til de gældbetyngede Landmænd i det Omfang, her er Tale om, om det hindrer Gennemførelsen af en Rentelettelse, hvorved man vil kunne undgaa, at en Række Landmænd kommer ind under Moratoriet, som ellers vilde blive nødt til at komme det. Jeg haaber, at Venstre vil være i saa nøje Kontakt med Befolkningen ude omkring, at det forstaar, hvad det er, Befolkningen i dette Øjeblik kræver; og hvis det forstaar det, tror jeg ogsaa, at der er Muligheder for at opnaa et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Krag har i Dag i Forbindelse med de Problemer, der her drøftes, rejst Spørgsmaalet om Valutacentralen. Jeg vil gerne dertil sige, at jeg har endnu ikke hørt nogen, i hvert Fald har jeg ikke hørt nogen inden for Landbruget sige, at en Ordning paa dette Omraade kan undværes. Jeg gad se den Repræsentant for det danske Landbrug, der staar med Ansvaret for Landbrugets øko-

nomiske Foretagender, der i Dag vil staa op og sige, at vi kan undvære Foranstaltninger paa dette Omraade; de vil alle erkende, at Betingelserne for, at dansk Landbrug i Dag kan sælge sine Varer, er, at vi i Danmark har et Instrument, der gør os det muligt at placere vore Indkøb, hvor det er nødvendigt for Afsætningen af danske Landbrugsvarer.

Man kan stille sig paa det Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og Det konservative Folkeparti har stillet sig paa ved andre Lejligheder — ikke nu —, at man siger, at man i Stedet for Valutacentral kan have Toldforanstaltninger. Jeg tror nu ikke, at Toldforanstaltninger kan erstatte Valutacentralen, jeg anser dem for at være ringere, men det er dog et Standpunkt. Men man kan i hvert Fald ikke have den Stilling, at man staar som Repræsentant for et stort politisk Parti og kritiserer sønder og sammen den Valutaordning, som dette Parti selv har krævet gennemført, og at man ikke har noget andet at stille i Stedet for den Valutaordning, man vil have brudt ned. Og man kan navnlig ikke gøre det, hvis man vil optræde som Repræsentant for Landbruget, hvis Muligheder for Afsætning helt og holdent er afhængige af, at vi har Valutacentralen eller noget tilsvarende.

Naar Lovforslaget kommer over til Landstinget, vil det møde ikke alene med den Styrke, der ligger i, at det er de kydigste Mænd paa dette Omraade, der har udarbejdet det i det Udvalg, som blev nedsat til at tage Spørgsmaalet om Landbrugets Gæld op, men det vil møde med et stort Flertal bag sig, ikke alene i dette Ting, men ude i Befolkningen langt ud over Regeringspartiernes Rækker, der krævet det gennemført. Det kan ikke være saadan i dette Land, at Oppositionen, Mindretallet i dette Ting, fordi den har et Flertal i det andet Ting, skal kunne hindre gennemført, hvad et betydeligt Folkeflertal kræver. Det maa være saadan, hvis der skal være Mening i Folkestyret, at Folkeflertallet, at Regeringspartierne i Folketinget, angiver Retningslinien for den Politik, der skal føres; det kan ikke være saadan, at de Partier, hvis Politik af Vælgerne er underkendt ved Valg to Gange, skal angive Retningslinien for den Politik, der skal føres her i Landet.

Jeg vil derfor slutte med at sige, at nu har Folketinget taget sit Standpunkt over for Landbruget i Øjeblikket, vi har taget det Standpunkt, at vi siger: Nu skal Kapitalen bære sin Part; vi har gennem Aar været med til at sikre denne Kapitals